

var det hensigten, at nævnet i forbindelse med løsnin- gen af de tillagte opgaver skulle kunne indhente de oplysninger og udtalelser, som nævnet fandt var nød- vendige for dets virke. Kulturministeriet finder det herefter rigtigst, at den tilsigtede hensigt giver sig ud- slag direkte i loven.

Det foreslås endvidere, at nævnet fremover ikke skal udstede tilladelser til programvirksomhed ved hjælp af satellit eller kabel. I stedet skal den pågæl- dende programvirksomhed samt som noget nyt, også programvirksomhed ved hjælp af kortbølgesendemul- igheder, anmeldes til og registreres hos Radio- og tv- nævnet. Rent praktisk vil registreringen forudsætte en anmeldelse til nævnet, og registreringen vil blive led- saget af krav om, at det pågældende programforeta- gende overholder loven og de bestemmelser, som er fastsat i medfør af loven. Der henvises til bemærkning- erne under afsnit 2.5.2.

Som en ny opgave foreslås det også, at Radio- og tv-nævnet fremover skal afgive udtalelser om DR's, TV 2/DANMARK's og de regionale TV 2-virksom- heders redegørelser for opfyldelsen af public service- kontrakterne.

Baggrunden for dette forslag er blandt andet, at overførelsen af licensafgifter til DR, TV 2/DAN- MARK og de regionale TV 2-virksomheder som ud- gangspunkt må ansues som statsstøtte, således som dette begreb er fastlagt af EU-kommissionen. I no- vember 2001 offentliggjorde EU-kommissionen en meddelelse, som nærmere gennemgår hvilke elemen- ter EU-kommissionen vil lægge vægt på ved vurderin- gen af, om offentlig finansiering af radio og tv skal be- tragtes som ulovlig statsstøtte eller ej i henhold til Traktatens konkurrenceregler. EU-kommissionen nævner i meddelelsen, at de væsentligste betingelser for at anse statsstøtte som lovlig er, 1) at public ser- vice-forpligtelserne skal være klart formuleret, 2) at forpligtelserne skal være pålagt til en radio/tv-virk- somhed ved en officiel akt og 3) at der skal være en myndighed eller et organ, som kontrollerer, at public service-forpligtelserne opfyldes. Medlemslandene kan selv vælge en egnet ordning til sikring af et effek- tivt tilsyn, men det pågældende kontrolorgan skal være uafhængigt af den virksomhed, det skal kontrol- lere. Da det bl.a. fremgår af loven, at public service- forpligtelserne skal fastsættes i en kontrakt, som i alt væsentligt må betragtes som en officiel akt, jf. nærmere herom ovenfor i afsnit 2.3.2.1, og da det også frem- går af loven, at Radio- og tv-nævnet skal besidde me- diemæssig/kulturel sagkundskab blandt medlemmer- ne, og da Radio- og tv-nævnet i forvejen varetager en lang række opgaver på radio- og tv-området, finder

Kulturministeriet, at opgaven med at afgive udtalelser om radio- og tv-foretagenders redegørelser for opfyl- delsen af public service-kontrakterne bør varetages af dette nævn.

Det foreslås også, at Radio- og tv-nævnets kompe- tence på reklame- og sponsorområdet udvides til at omfatte hele anvendelsesområdet for kapitel 11 om reklame og sponsorering af programmer og den tilhø- rende bekendtgørelse herom vedrørende alle radio- og fjernsynsforetagender – bortset fra lokal radio og tv- området, medmindre der er tale stationer som net- worker. Konkret betyder udvidelsen, at Radio- og tv- nævnet, udover sager om reklamers indhold, kan træf- fe afgørelse om reklamers placering, omfang og iden- tifikation samt om, hvorvidt sponsorkreditering m.v. er i overensstemmelse med de regler, som gælder her- for. Ved vurderingen af udvidelsen af kompetencen har Kulturministeriet lagt vægt på, at det forekommer uhensigtsmæssigt, at DR og TV 2/DANMARK selv træffer afgørelser om disse spørgsmål, medens det vedrørende spørgsmålet om reklamers indhold er overladt til Radio- og tv-nævnet at træffe endelig ad- ministrativ afgørelse, og at der på en lang række andre retsområder ikke er tradition for en tilsvarende egen- kontrol. Med den foreslåede udvidelse af muligheden for at placere reklameblokke i sportsprogrammer m.v. finder Kulturministeriet også, at der er behov for, at en uafhængig instans kan træffe afgørelse om, hvorvidt placeringen er korrekt. Udvidelsen af kompetencen forventes dog ikke at medføre ændringer i den fortolk- ning af området, som har været anlagt af henholdsvis Radio- og TV-Reklamenævnet – og efterfølgende Ra- dio- og tv-nævnet – og Kulturministeriet.

Det bemærkes særligt, at udvidelsen af Radio- og tv-nævnets kompetence ikke indebærer ændringer på lokal radio- og tv-området. Her vil det fortsat være de lokale nævn, som skal bedømme, hvorvidt lokale ra- dio- og tv-foretagender har handlet i strid med regler- ne om placering, identifikation og omfang samt regler- ne om sponsorering af programmer. Dog viderefø- res ordningen, hvorefter Radio- og tv-nævnet træffer afgørelse i disse sager, hvis der er tale om networking. Også adgangen for de lokale nævn til at anmode Ra- dio- og tv-nævnet om en udtalelse i sager om idenifi- kation af reklame og sager om tilskyndelse til køb m.v. i sponsorerede programmer videreføres.

For så vidt angår finansieringen af nævnet bemær- kes, at der ikke foreslås nogen ændringer. Den hidtidi- ge ordning, hvorefter finansieringen sker ved hjælp af dels opkrævning af gebyrer for programtilladelser, dels finanslovsmidler foreslås således videreført også efter år 2003. Som hidtil er det en forudsætning, at de